



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris  
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

**Thomas <von Kempen>**

**Dvaci, 1625**

De pura & integra resignatione sui, ad obtinendam cordis libertatem.  
XXXVII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

tur, & ideo parua fides est adhibenda. Sed & omnibus satis esse, non est possibile. Etsi Paulus omnibus studuit in Domino place-  
re, & omnibus omnia factus est; tamen etiam pro minimo duxit, quòd ab humano die iudicatus fuit.

1. Cor. 9. &  
2. Cor. 4. &  
Col. 1.

2. Egit satis pro aliorum ædificatione & salute, quantum in se erat & poterat; sed ne ab alijs aliquando iudicaretur, vel non despiceretur, cohibere non potuit. Ideo totum Deo commisit, qui totum nouerat; & patientia ac humilitate contra ora loquentium iniqua, aut etiam vana ac mendosa cogitantium, atque pro libitu suo quæque iactantium, se defendit. Respondit tamen interdum, ne infirmis ex sua taciturnitate generaretur scandalum.

Act. 26. &  
Phil. 1.

3. Quis tu, vt timeas à mortali homine? Hodie est, & cras non comparet. Deum time, & hominum terrores non expauesces. Quid potest aliquis in te verbis aut iniurijs? Sibi potius nocet quàm tibi; nec poterit iudicium Dei effugere, quicumque est ille. Tu habe Deum præ oculis, & noli contendere verbis querulosi. Quòd si ad præsens tu videris succumbere & confusionem pati, quam non meruisti; ne indigneris ex hoc, neque per impatientiam minuas coronam tuam; sed ad me potius respice in cælum, qui potens sum eripere ab omni confusione & iniuria, & unicuique reddere secundum opera sua.

1. Mach. 2.  
Rom. 2. &  
1. Cor. 11.

Hebr. 12.

## C A P V T XXXVII.

*De pura & integra resignatione sui, ad obtinendam cordis libertatem.*

1. **F**lli, relinque te, & inuenies me. Sta sine electione & omni proprietate, & lucraberis semper. Nã & adicietur tibi amplior gratia, statim vt te resignaueris, nec resumpseris. Domine, quoties me resignabo, & in quibus me relinquam? Semper, & omni hora; sicut in paruo, sic & in magno. Nihil excipio; sed in omnibus te nudatum inueniri volo. Alioquin, quomodo poteris esse meus, & ego tuus, nisi fueris ab omni propria voluntate intus & foris spoliatus? Quanto celerius hoc agis, tanto melius habebis; & quanto plenius & sincerius, tanto mihi plus placebis, & amplius lucraberis.

Matth. 16.

2. Quidam se resignant, sed cum aliqua exceptione: non enim plenè Deo confidunt, ideo sibi prouidere satagunt. Quidam etiã primò totum offerunt, sed postea tentatione pulsati, ad propria redeunt, ideo minimè in virtute proficiunt. Hi ad veram puri cordis libertatem, & iucundam familiaritatis meæ gratiã non per-  
tingent;

tingent; nisi integra resignatione, & quotidiana sui immolatione prius facta, sine qua non stat nec stabit vnio fructiua.

Matth. 16.

3. Dixi tibi sapissimè, & nunc iterū dico: Relinque te, resigna te & frueris magna interna pace. Da totum pro toto, nil exquire, nil repete; sta purè & inhaesitanter in me, & habebis me. Eris liber in corde, & tenebræ non conculcabunt te. Ad hoc conare, hoc ora, hoc desidera; vt ab omni proprietate possis expoliari, & nudus nudum Iesum sequi; tibi mori, & mihi æternaliter viuere. Tunc deficient omnes vanæ phantasæ, conturbationes iniquæ, & curæ superfluæ. Tunc etiam recedet immoderatus timor, & inordinatus amor morietur.

## C A P V T XXXVIII.

*De bono regimine in externis, & recursu ad Deum in periculis.*

1. **F**lli, ad istud diligenter tendere debes, vt in omni loco & actione seu occupatione externa, sis intimus liber, & cuiuspius potēs, & sint omnia sub te, & tu sub eis; vt sis dominus actionum tuarū & rector, non seruus nec emptitiuus; sed magis exēptus verusque Hebræus, in sortem ac libertatem transiens filiorum Dei; qui stant super præsentia, & speculantur æterna; qui transitoria sinistro intuentur oculo, & dextro caelestia; quos temporalia non trahunt ad inhærendum, sed trahunt ipsi magis ea ad bene seruiendum; prout inordinata sunt à Deo, & instituta à summo opifice; qui nil inordinatum in sua reliquit creatura.

Exod. 35.

2. Si etiam in omni euentu stas, non in apparētia externa, nec oculo carnali lustras visa vel audita: sed mox in qualibet causa, intras cum Moyse in tabernaculum ad consulendum Dominum, audies nonnunquam diuinum responsum, & redies instructus de multis præsentibus & futuris. Semper enim Moyses recursum habuit ad tabernaculum, pro dubijs & quæstionibus soluendis; fugitque ad orationis adiutorium, pro periculis & improbitatibus hominum subleuandis. Sic & tu confugere debes in cordis tui secretarium, diuinum intentiùs implorando suffragium. Propterea nāque Iosue & filij Israël à Gabaonitis leguntur decepti; quia os Domini prius non interrogauerunt, sed nimium creduli dulcibus sermonibus, falsa pietate delusi sunt.

Matth. 6.  
Iosue 9.

## C A P V T XXXIX.

*Quòd homo non sit importunus in negotijs.*

1. **F**lli, committe mihi semper causam tuam, ego bene disponā in tempore suo. Expecta ordinationē meam, & senties inde profectum. Domine, satis libenter tibi omnes res committo, quia